

III. seja OK ZKS Ormož

Prejšnji teden je bila v Ormožu III. seja občinske konference ZK. Osrednjo točko dnevnega reda je sestavljala problematika izobraževanja in idejnopolitične vzgoje v občini.

Seje so se poleg članov konference udeležili še Lojze Briški, sekretar medobčinskega sveta ZKS iz Maribora, Milan Kučan, član sekretariata CK ZKS iz Ljubljane, Stane Stanič, predstavnik Zavoda za šolstvo, organizacijske enote Maribor in drugi.

V zadnjih petih letih je na področju celotne Slovenije opazen občuten pozitiven premik v razvoju osnovnega šolstva in izobraževanja na sploh. Tudi v ormoški občini beležijo pozitivno realizacijo sanacije osnovnega šolstva. Razen osnovne šole Tomaž, kjer je predvidena novogradnja osnovne šole, zaključujejo letos adaptacijska dela na vseh šolah. Izboljšali so tudi kadrovske strukture in delno rešili vprašanje učil. Prizadevanja domače občine, temeljne izobraževalne skupnosti in republiške skupščine so tako obrodila sadove, ki bodo pomagali, da se tudi ormoški šolar vsaj delno približa svojemu vrstniku v razvitejših občinah.

Osrednji in najbolj boleč problem pa je še vedno odprt, to je 50 odstotni osip na osnovnih šolah, ki je pravzaprav rezultat izobraževalnega dela. Kje so vzroki, da polovica otrok na ormoških osnovnih šolah ne konča osemletke? Ugotovljeno je, da osip raste premo sorazmerno z nerazvitostjo posameznih območij, kjer je nizek osebni standard, kjer je vrsta socialnih pojavov (alkoholizem) in nizka kulturna raven prebivalstva. Drugi vzrok pa je v prezahtevnem učnem programu.

Na konferenci je bilo poudarjeno, da izobraževanja ne smemo ločiti iz proizvodnega procesa ali ga celo zapostavljati. Izobraževanje na delovnem mestu je pogoj za obstojno in razširjeno reprodukcijo.

Konferenca je obravnavala še probleme štipendiranja, otroškega varstva, podaljšane bivanja učencev v šoli, izobraževanja odraslih, potrebe po prometni vzgoji in drugo.

Idejnost pouka je osnova borbe za mlado generacijo. Zato se morajo posebej pripraviti prosvetni delavci tako, da se bodo idejno izobraževali in takou spešno zasledovali in tiste vzgojne smotre, ki so v učnih programih. Do sedaj so prosvetni delavci radi popu-

stili ob strani vprašanja, ki zadevajo odnose s cerkvijo, kot da je to nekaj nedotakljivega. Idejni boj za mlado generacijo pa ni samo stvar prosvetnih delavcev, ampak je to stvar vseh družbenopolitičnih dejavnikov v neki skupnosti.

Izobrazba kot produkcijska

silna je osnovni pogoj za napredek gospodarskega in družbenega razvoja in zato je treba v naslednjem petletnem obdobju nadaljevati s kadrovsko in materialno krepitevijo osnovnih šol. Izobrazba je najboljša popotnica, ki jo lahko nudimo našemu otroku na poti v življenje.

Mošt je »zavrek« že pred trgatvijo

Vinogradniki z območja Juršine v Slovenskih goricah so se sestali v nedeljo na dokaj živahnem zboru vinogradnikov. Čeprav mošt v kletih še ni zavrel, ker se bo trgatve začela šele v tem in prihodnjem tednu pa je »zavrel« mošt med vinogradniki že pred trgatvijo. Osrednja točka dnevnega reda, ki je bil predložen zboru, je bila razprava o odkupnih cenah mošta. Vinogradniki so poudarili, da je ponujena cena 220 S din za liter mošta očitno prenizka ter da mošta po tej ceni kupcu obratu Kletarstvo »Slovenske gorice« pri KK Ptuj ne bodo nudili v prodajo. Iz svojih vrst so izvolili 4-člansko delegacijo, ki so jo pooblastili, da gre v njihovem imenu v Ptuj in se pogaja za višjo odkupno ceno mošta.

Vinogradniki so razpravljali o kritičnem položaju slovenjgoriškega in nasploh slovenskega vinogradništva, ki se odraža v stagnaciji družbenega in v skokovitem padcu zasebnega vinogradništva. Poudarili so, da je na njihovem območju mnogo vinogradniških površin, ki sploh ne zaslužijo imena — vinograd, davek zanje pa je treba plačati, čeprav ni od teh površin skoraj nobene koristi. Grozdje in vino postajata deficitna proizvoda. Proizvodnja je ekstenzivna, motika in nahrbtna škropilnica sta še vedno glavni orodji za obdelavo. Proizvodni stroški so preveliki, odkupne cene mošta in vina pa občutno prenizke. Zakaj pobere ta vinska trgovina in gostinstvo tako velik zaslužek? Govorimo, da so slovenjgoriška in haloška vina med najbolj kvalitetnimi v Evropi, proizvajalcu pa jih plačujejo pa tako nizki ceni. Zakaj ima mošt iz družbene proizvodnje, ki v večini primerov ni nič bolj kvaliteten od zasebno proizvedenega višjo odkupno

ceno? »Nimamo nič proti družbenemu sektorju, hočemo samo enakopraven odnos do obeh...«

To je izvleček iz razprav, ki smo jih slišali na nedeljskem zboru vinogradnikov v Juršincih.

Slišali smo tudi željo po obnovi slovenjgoriškega vinogradništva. Pri vinogradniškem odseku v Juršincih so že začeli zbirati prijave zainteresiranih za obnovo vinogradov. Za obnovo pričakujejo ugodne kreditne pogoje. S tem vprašanjem smo se v ponedeljek obrnili na Viktorja Cvirna, direktorja Kreditne banke Ptuj, ki nam je v zvezi s tem dejal: »Začeli smo s kreditiranjem obnove vinogradov v Haložah, enako pa smo zainteresirani za obnovo vinogradov v Slovenskih goricah. Želim program obnove, predvsem pa to, da površine za obnovo ne bi bile manjše od 20 arov. Čim večji kompleks je pripravljen za obnovo, nižji so stroški obnove in tudi poznejše proizvodnje.«

Kmetije, zbrani na nedeljskem zboru vinogradnikov so načeli tudi problem odkupa letošnjega sadja, ki v večini primerov gnije v sadovnjakih in po njem nihče ne povzraja. Kritično so obravnavali poplavo prodaje najrazličnejših umetnih sokov, medtem ko imamo dovolj surovin za proizvodnjo sadnih sokov, nimamo pa ustrežne predelovalne industrije.

V razpravi so sodelovali: Janko Matjašič, Simon Toplak, Ignac Hrga, Martin Slodnjak, Boris Kaučič, Alojz Bec, Franček Hole in drugi.

Zdravko Turnšek, predsednik občinske konference SZDL Ptuj je vinogradnikom med drugim dejal: »Nisem vas prišel tolažiti in deliti obljub, zagotavljam pa, da bomo o teh vprašanih seznanili odgovorne dejavnike in tu-

di sami storili za rešitev tega vprašanja, kolikor je to pač v naših močeh.«

Mošt v Slovenskih goricah

Delegati za I. konferenco ZKJ

Občinska konferenca ZKS Ptuj je na svoji zadnji seji izvolila tri delegate, ki se bodo udeležili I. konference ZKJ: inž. Mirana Glušiča, vodja obrata »Osojnik« pri KK Ptuj, Janeza Boharja, kmetijskega tehnika, zasebnega proizvajalca iz Ratkovec pri Murski Soboti in Lojzeta Briškega, dipl. politologa, sekretarja medobčinskega sveta ZKS za območje Maribor.

Gornje delegate volijo na osnovi skupnega dogovora tudi občinske konference ZKS na območju medobčinskih svetov ZKS Maribora, Pomurja in Koroške.

Iz ptujске občine se bo udeležil konference kot gost tudi Branko Gorjup, član CK ZKS, direktor TP »Panonija« iz Ptuj. J. S.

Pravno varstvo družbenega premoženja

Občinsko javno pravobranilstvo Ptuj je obravnavalo v letu 1969 skupaj 1524 zadev, v skupni vrednosti 3.939.996,47 din. Število obravnavanih zadev je precej večje od drugih občinskih javnih pravobranilstev v Sloveniji. Statistični podatki kažejo, da je obseg dela pri posameznih občinskih javnih pravobranilstvih poprečno 947 zadev letno.

Težišče dela občinskega javnega pravobranilstva kot pravnega varuha družbenega premoženja je bilo v preteklem letu v spremljanju in preučevanju družbenih odnosov in pojavov, pomembnih za pravno varstvo družbenega premoženja in v njegovem preventivnem delovanju. Uporaba določenih ukrepov in pravnih sredstev za zavarovanje premoženjskih pravic in koristi družbenih skupnosti je bila uporabljena samo v nujnih primerih, saj si je služba javnega pravobranilstva prizadevala, da je s svojim pravnim posre-

je torej zares zavrel že pred trgatvijo.

J. S.

dovanjem preprečevala nepotrebno pravdanje.

J. S.

Dosedanja realizacija proračuna občine Ptuj

Na zadnji seji občinske skupščine smo slišali tudi poročilo o realizaciji proračuna občine Ptuj v obdobju januar — avgust 1970. V obravnavanem obdobju se je proračunska potrošnja gibala v okviru letnega plana. Letni plan dohodkov 19.470.300 din, ki je bil predviden v začetku leta je bil dosežen v višini 66 odstotkov, kar pomeni 100 odstotno realizacijo dohodkov za obdobje osmih mesecev. Dinamika priliva v občinski proračun je bila v prvem četrtletju za 6 odst. pod planom, v drugem četrtletju pa je dosegla predvideno višino dohodkov.

V primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta so letos razpoložljiva sredstva za 22 odstotkov višja. Vendar pa ta rezultat potrjuje samo ugodnejšo dinamiko priliva v tem letu, saj so predvideni dohodki proračuna za leto 1970 le za 12 odstotkov višji v primerjavi z lanskim letom. J. S.

Jabolka zastoj

Ko sem se mudil v nedeljo v Juršincih, so mi tamkajšnji sadjarji povedali, da niso redki primeri, da kmetje ponujajo jabolka celo zastoj. Kar je treba storiti je edino to, da greš v sadovnjak, si nabereš jabolka in rečeš zanje hvala lepa. Eden izmed tamkajšnjih sadjarjev je na tak način ponudil jabolka na krajevno običajen način v razglasu po rani nedeljski maši. Kot smo slišali si tudi zastoj nihče ni prišel pobirati jabolok. Komentar k temu zapisu najbrž ni potreben, lahko pa pripomnimo samo še to, da kupcev za sadje ni, za predelavo v jabolčnik ni dovolj posode, pa tudi svinje in krave ne morejo jesti vsega sadja. Torej, kam z njim? J. S.

OBVESTILO

OBVEŠČAMO PREBIVALCE NASELJ: MESTNI VRH, PLACAR, ROGOZNICA, NOVA VAS, JANEŽOVCI IN DRUGE, DA STA NOVOZGRAJENI VISOKONAPETOSTNI ELEKTRIČNI VOD IN TRANSFORMATORSKA POSTAJA V NOVI VASI PRI PTUJU (PRI KK PLACAR) POD NAPETOSTJO OD 7. OKTOBRA 1970 DALJE.

PLEZANJE PO DROGOVIH IN DOTIKANJE VODNIKOV JE SMRTHO NEVARNO.

ELEKTRO MARIBOR — ENOTA PTUJ

Poziv delovnim organizacijam

Ne skoparite s sredstvi za prehrano šolskih otrok!

Po povzetku analize o šolskih malicah, ki jih je letos meseca maja in junija zbrala Delavska univerza v Ptuj, ugotavljamo, da imajo ptujski občina nekakšen neslavni primat v podhranjenosti šoloobveznih otrok. Naj že kar uvodoma zapišemo, da podatki o šolski prehrani otrok kažejo, da je na osnovni šoli v Rodnem vrhu v Halozah 90 (devetdeset) odstotkov šoloobveznih otrok nedohranjenih, od tega 60 odstotkov močno nedohranjenih. V rasti pa močno zaostajajo tudi na drugih šolah v občini. V nekaterih pasivnih krajih kot je Leskovec, dobiva nekaj nad 50 otrok šolsko malico brezplačno. Nič bolje ni v Zetaleh, Gruškovju, Zavrčju, Podlehniku, Cirkulanah, Trnovski vasi, Vitomarcih, Narpilju in še kje. Zato so otroci pred malico nemirni, ker pač komaj čakajo, da pozvonijo šolski zvonček, ki hkrati naznanja, da je čas malice.

Mnogim šolarjem je to edini topli obrok dnevno ter ga pojedjo s pravo slastjo. Žal pa so tudi jedilniki šolskih kuhinj sila skromni. Pripravljajo sicer razne juhe, drugi zopet kruh, namazan z marmelado, margarinom in čaj ali mleko. Če to preračunamo v kalorije, znaša to približno 400 kalorij. To pa je seveda še zdaleč premalo za pravilen telesni kot tudi duševni razvoj otrok. V hrani primanjkuje beljakovin pa tudi ogljikovih hidratov. Kljub temu predstavlja šolska malica neke vrste dopolnilno prehrano.

Ne moremo trditi, da doslej nismo ničesar naredili za boljše in zdravo prehrano šolskih otrok. Šolske malice prejema kakih 7500 učencev ali 75 odstotka. Mesečni prispevki staršev so zelo različni in ne krijejo ekonomske cene malic ter znašajo od 2 do 8 dinarjev, v mestu nekaj več. Kljub temu pa dobiva kar nekaj nad tisoč otrok brezplačne malice, ker starši ne zmorejo niti teh nekaj dinarjev za malice svojih otrok, še zlasti v družinah, kjer je več šoloobveznih otrok in kjer je v družinskih proračunih gospodar nad denarjem alkohol, kar niso tako redki primeri. Prav alkohol še žal marsikje v družinah odjeda otrokom njihov kos kruha. To pa se ne bi smelo dogajati, ko hrane na splošno ne primanjkuje.

Pri tem naj poudarimo, da vsekakor ni dovolj, da naše zdravstveno osebje šolske otroke od časa do časa pregleda, ampak bi naj zdravstveni delavci po pregledih tudi takoj ukrenili vse potrebno za pravočasno pomoč

v prid močno podhranjenim otrokom. Pri tem ne bi smelo biti vprašanje, kdo bo plačal zdravljenje, ampak je važnejše, da človeku, zlasti mlademu, katerega telo in razum se šele razvijata, nudimo vse, da bo njegova mladost vesela, da bo zdrav stopil na lastno pot skozi življenje. Nedvomno pa si vsako podjetje naposled želi imeti zdrave proizvajalce. Zdrave roke pa zahteva tudi naše kmetijstvo.

Priznati moramo, da samo izobraževalne skupnosti, ki so sicer iztegnjena roka občine, ne morejo zaradi pičlih sredstev prispevati v zadostni meri za financiranje šolske prehrane. Niso namreč redki primeri, da so postale malice le sad prizadevnosti učiteljev, ki si pomagajo na najrazličnejše načine, tudi z zbiranjem kmetijskih pridelkov po vaseh. Kljub pa se

izboljšanje malice vedno ustavi pri pomanjkanju denarja.

Ne smemo pozabiti, da si TIS v Ptujju še posebej prizadeva, da bi šolski otroci imeli čim izdatnejše malice. Zato bo v letošnjem letu namenili v te namene 250.000 dinarjev (lani 210.000). Žal je to dosti premalo, če vemo, da je v ptujski občini 29 šol z nad 10.000 učenci, kar pomeni, da pride na učenca na leto le kakih 250 dinarjev, kar ne zadostuje niti za kruh, kateremu pa je cena prav te dni poskočila za blizu 20 odstotkov.

Pred leti so sicer gospodarske organizacije prevzele patronat nad vsemi šolami v občini. Sedaj ima le nekaj šol še povezavo s svojimi patroni in sicer Desternik (Izbira), Grajena (Les), Juršnica (Gradnje), Kidričevo, Le-

skovec, Zetale (TGA Kidričevo), Polenšak (Koloniale, Maribor), Sela (Zivilska ind. Petovia), Videm pri Ptujju (Izbira), Vitomarci (Drava), Rodni vrh (Mlekarna) in morda še katera šola.

Ali ne bi kazalo, da bi se ob tem nekoliko zamislili samoupravni organi pa tudi sindikalne podružnice v podjetjih, tudi tistih, ki so na šole nekako pozabili ter bi iz svojih skladov vsako leto namenili nekaj denarja za prehrano šolskih otrok? Njim se ne bi toliko poznalo, otroci pa bi jim bili zelo hvaležni, še posebej ker je malica v krajih kot so Haloze, Slovenske gorice še marsikje šolski topli obrok, ki ga otroci dnevno zaužijejo, najizdatnejši oziroma naj bi bil.

Obljubljam, da bomo z veseljem objavili ime delovne organizacije in organa pa tudi osebe, ki bo prva sporočila našemu uredništvu, da je namenila nekaj denarja za prehrano otrok na podeželskih šolah. To ljubeznivo vabilo naj velja tudi za podjetja v drugih občinah, kjer jim na šolah prav tako primanjkuje denarja za izboljšanje šolskih malic.

Franjo Hovnik

udarec je bil za nas carinski ukrep glede izvoza naše živevine v Italijo.

Ob koncu razgovora, bil je zelo živahen in ploden, iz njega smo vam posredovali le skromen izsek, jim je Anton Zagar, podpredsednik občinske skupščine Ptuj izročil v spomin na naše mesto Kroniko Ptujja, gostje pa so se prav tako oddolžili za prijetno bivanje v naši občini s spominskimi darili.

Vodja njihove delegacije je v besedah zahvale med drugim dejal:

»V naši delegaciji smo danes predstavniki treh sindikatov, upamo in na tem tudi delamo, da bo naš prihodnji obisk v Jugoslaviji v znamenju enega »znaka« oziroma enotnega sindikata italijanskih delavcev. V našem imenu pozdravljamo vse delovne ljudi v Jugoslaviji in vas vabimo, da pridete k nam na obisk.«

Italijanska sindikalna delegacija je vodil v Sloveniji Julij Planinc, predsednik republiškega odbora sindikata delavcev kmetijstva, živilske in tobačne industrije.

J. S.

Italijanska sindikalna delegacija na obisku v ptujski občini

Obisk v znamenju zbliževanja sosednih dežel

V okviru večdnevnega bivanja v Sloveniji je bila prejšnji teden na 2-dnevnem obisku v ptujski občini 6-članska sindikalna delegacija iz Italije. Gostje so si v spremstvu gostiteljev, občinskega sindikalnega sveta Ptuj ogledali farmo brojlerjev, valilnico, klavnico, farmo bekonov, obrat Slovenske gorice in kulturne znamenitosti starega Ptujja. Obiskali so tudi Ormož in so z zanimanjem ogledali moderno vinsko klet. Gostje iz Italije so se živo zanimali za naš samoupravni sistem, za razvoj gospodarstva, njegove uspehe in tudi težave.

Sindikalni funkcionarji iz Italije so prišli na obisk v Slovenijo na povabilo republiškega odbora sindikata delavcev kmetijstva, živilske in tobačne industrije. Ta odbor ima s sindikalnimi delavci iz italijanskega mesta Forlì 3-letne prijateljske stike.

V četrtek zvečer, dan pred koncem obiska v Ptujju, je bil na ptujskem gradu sklepni pogovor, ki nam je pokazal marsikaj zanimivega. Poleg sindikalnih funkcionarjev ptujске občine in širšega območja medobčinske dejavnosti raznih odborov sindikata, so se razgovora udele-

žili tudi Branko Gorjup, član CK ZK Slovenije, Anton Zagar, podpredsednik občinske skupščine Ptuj, in Zdravko Turnšek, predsednik občinske konference SZDL Ptuj. Goste je uvodoma pozdravil in začel pogovor Simon Pešec, predsednik občinskega sindikalnega sveta Ptuj.

Italijanski sindikalni funkcionarji so se živo zanimali za gospodarski razvoj naše občine in še posebej za rešitev vprašanj, ki zadevajo naše kmetijstvo. Njihove izjave so bile še posebej zanimive glede dela njihovih sindikatov, ki kot so povedali, tudi večkrat čvrsto udarijo po mizi in se glede na različne sindikate tudi večkrat razhajajo v svojih stališčih. Beseda je stekla tudi o znanih večdnevnih štrajkih, ki so zadnja in mnogokrat tudi edina oblika in orožje za doseg svojih pravic, ki so največkrat naperjene na zvišanje plač. Skoraj začuden so sprejeli dejstvo, da se naši delavci mnogokrat na račun izboljšane določenega vprašanja bodisi v delovni organizaciji ali kje druge odpovejo delu svojih osebnih dohodkov.

Naši ptujski gospodarstveniki in družbenopolitični delavci so jim med drugim ne zlonamerno, ampak kot dejstvo, povedali tudi, kako hud

Ob 25-letnici OZN

V osnovni šoli Pohorski odred Slovenski Bistrica je sedmo leto pod vodstvom mentorja Miroslava Lešnika uspešno deluje klub OZN, ki je edini tovrstni v bistriški občini.

Klub OZN »CHE GUEVARA« združuje trenutno 33 članov iz 7. in 8. razredov osnovne šole. Pred nedavnim so sprejeli akcijski program za šolsko leto 1976/71 in izvolili svoj samostojni samoupravni odbor OZN, katerega predsednik je Mišo Jedločnik, učenec 8. razreda osnovne šole.

Že v dveh preteklih šolskih letih je bil ta klub najuspešnejši v okvirju svobodnih šolskih dejavnosti. Za svoje požrtvovalno delo pa je bil nagradjen tudi njihov mentor. Do vedno novih uspehov pa jim pomaga tudi vodstvo šole, ki z zanimanjem spremlja vsako njihovo akcijo in jo po potrebi tudi finančno podpre.

Medtem ko so člani že sprejeli klubske značke bodo v naslednjih dneh sprejeli še članske izkaznice in posebne klubske čepice. Prizadevali si bodo izdelati tudi lastno zastavo. V naslednjih mesecih pa nameravajo vzpostaviti stike še z osnovnimi šolami v Oplotnici, Poljčanah in Sp. Polskavi, kjer bodo ustanovili podobne klube, s katerimi bi skupno ustanovili občinsko zvezo klubov OZN.

Sedaj pa se že aktivno pripravljajo na samostojno razstavo ob 25. obletnici ustanovitve svetovne organizacije Združenih narodov.

Viktor Horvat

Posnetek z zanimivega pogovora na ptujskem gradu

Med bistriškimi komunisti

Izobraževanju več pozornosti

Minulo sejo komiteja občinske konference ZK Slovenska Bistrica so člani posvetili idejno političnemu izobraževanju komunistov. Sicer bi morali razpravljati tudi o informaciji o analizi dejavnosti delovnih organizacij, ki pa je iz objektivnih razlogov odpadla.

Ze v spomladanskem obdobju smo obširneje pisali o programih dela komunistov, med njimi pa smo posvetili precejšnjo pozornost vlogi in pomenu izobraževanja. Toliko bolj je bilo seveda pričakovati, koliko je bilo na tem področju storjenega. Predsednik komisije za družbenopolitične odnose in idejno politične probleme Kviro Petrač je že kar v začetku ugotavljal, da je bilo delo te komisije precej oteženo, saj vsi člani niso aktivno sodelovali pri obravnavi problematike. Vsa teža bremena je padla zato na dva člana, ki pa kljub dobri volji, nista mogla storiti vsega. Člani komiteja so sicer kasneje v razpravi ugotavljali, da je bilo delo komisije kljub temu uspešno in da je stališče predsednika le malce preveč skromno.

Veliko smo slišali na račun izobraževanja v osnovnih organizacijah, ki ni bilo takšno, kot bi moralo biti. Vse prepogosto je opaziti, da izobraževanje ločujejo od druge dejavnosti, to pa nima veliko skupnega s statutom ZK, ki jasno govori, da je stalno spremljanje problematike in izobraževanja ena od osnovnih nalog članov zveze komunistov.

Prisluhnimo Kviru Petraču, ki je problem izobraževanja predstavil jasno in realno: »Komisija je pri svojem programiranju ugotovila močno stagnacijo v izobraževanju članstva ZK. Pri sestavljanju programa smo takšno ugotovitev upoštevali, zato je osrednje delo komisije usmerjeno v izobraževanje. Čeprav je naša želja, da bi realizirali celoten program, se kaj lahko pripeti, da nam bo izobraževanje tudi v prihodnje vzelo preveč časa. Prelomili smo, vsaj v nekaterih sredinah miselnost, da je izobraževanje potrebno in da se zanemarjanje ravno tega močno otepa in otežuje marsikakšno dobro zamisel, ki bi afirmirala partijo, če bi jo bili sposobni izpeljati. Družbeno politično izobraževanje je treba pojmovati kot usposabljanje slehernega za delo, v samoupravnih odnosih in družbenem življenju sploh. V letošnjem zimskem obdobju bomo organizirali predavanja o perspektivah in smeri našega ekonomskega razvoja, s posebnim poudarkom na problematiki naše občine,

o integracijah v gospodarstvu, oblikah in metodi organiziranja in dela ZK in še nekateri druga.

Mladi komunisti bodo deležni še dodatne oblike izobraževanja. Ze letos smo opravili del tega programa, v času, ki je pred nami, pa bomo nadaljevali.

Posebno pozornost so udeleženci sestanka posvetili dejstvu, da je v bistriški občini vse premalo predavateljskih kadrov. Zopet se pojavlja stara bolezen, ko zaradi nenačrtnega kadrovanja ponavljamo stare napake. Povsem jasno je, da predavani ni mogoče prirerjati samo s predavatelji izven bistriške občine. Domačini problematiko mnogo bolje poznajo, to-

rej bo potrebno skrbeti tudi zato, da jih bo več pripravljeno stopiti pred članstvo, pa naj si bo na seminarjih, občasnih predavanjih ali z delom v osnovnih organizacijah.

Nekaj let nazaj ugotavljamo, da je v Slovenski Bistrici problem kadrov v ospredju. Vsekakor ne smemo trditi, da ni bilo storjenega ničesar, dejstvo pa je, da se vse skupaj le prepočasno premika. To ni samo problem zveze komunistov, temveč problem širše družbene dejavnosti. Trdimo lahko, da mora biti ZK prva, ki bo začrtano kadrovsko politiko pospeševala in ji dala poudarek največje pomembnosti.

D. Utenkar

O kreditiranju družbenega in zasebnega kmetijstva smo se pogovarjali z Viktorjem Cvirnom, direktorjem KB Ptuj

Letos za kreditiranje kmetijstva v ptujski občini milijardo in 656 milijonov S din

O letošnjem kreditiranju kmetijstva v ptujski občini je stekla razprava tudi o zadnji seji občinske skupščine Ptuj. Viktor Cvirn, direktor Kreditne banke Ptuj je podkrepil svojo razpravo s številčnimi pokazovalci in poudaril, da ima ptujska KB do kreditiranja družbenega in zasebnega kmetijstva dokaj odprte roke. Da bi zvedeli o tem kaj več, smo ga v ponedeljek zaprosili za kratek razgovor:

Tovariš direktor, s kakšnim kreditnim zneskom se je letos, vključila vaša banka za izboljšanje stanja in uspešnejši razvoj družbenega in zasebnega kmetijstva v ptujski občini?

Letošnja kreditna vlaganja v družbeni in zasebni sektor kmetijstva znašajo 1 milijardo 656 S din. Številka ni majhna, vendar pa se ob njej zavedamo, da so potrebe še mnogo večje. S tem zneskom naša banka še ni izrekla zadnje besede, opažamo pa, da nam večkrat zmanjkajo dobro izdelani programi kreditnih naložb predvsem v zasebnem kmetijstvu.

Nam lahko poveste, v katerih namene so bila uporabljena dodeljena kreditna sredstva?

»Menim, da bodo številke zanimive. Na območju celotne

občine smo letos vložili v kooperacijsko proizvodnjo 770 milijonov S din, 250 milijonov S din smo dodelili Mesokombinatu »Perutnina« Ptuj za gradnjo 20 farmskih objektov proizvodnega sodelovanja s kmeti predvsem na območju občine Ptuj, 83 milijonov je doslej izčrpanih za obnovo haloških vinogradov. 531 milijonov S din je dobil Kmetijski kombinat Ptuj za obnovo polnilnice vina in polnilne linije (94 milijonov), za nakup dveh hidravličnih stiskalnic za grozdje (60 milijonov S din in za rekonstrukcijo mlekarne 377 milijonov S din). Poleg tega smo odobrili kombinatu še 22 milijonov S din za pogodovanje gozdnih površin.

Pri kmetijskem kombinatu Ptuj se reorganizira hranilno kreditna služba, ki je za kmetje velikega pomena. Kombinatu bo začel poslovati s to službo s startno vsoto 120 milijonov S din. Prvo tretino sredstev t. j. 40 milijonov S din znašajo sedanje hranilne vloge, drugo tretino sredstev bo dal kombinat iz svojih skladov, tretji del spet v znesku 40 milijonov S din pa bo primaknila naša banka. Kmetje bodo dobili kredit za vlaganje v kmetijske objekte po ugodni 3 do 4-odstotni obrestni meri. Seveda pa mo-

Kdaj modernizacija ceste Ptuj-Gomila?

Odbornik občinske skupščine Ptuj Janko Ceh iz Podvinc je sprožil na zadnji seji občinske skupščine Ptuj vprašanje asfaltiranja ceste Ptuj — Juršinci — Gomila — Gornja Radgona. Poudaril je, da postajajo ljudje nestrpni in da sprašujejo, kako je z modernizacijo te ceste.

Na vprašanje je odgovoril Tone Žagar, podpredsednik občinske skupščine Ptuj, ki je poudaril, da bo cesta v kratkem prekategorizirana iz sedanjega tretjega v drugi red. Modernizacija ceste je predvidena v naslednjem petletnem obdobju, žal pa občina pri tem nima odločujočega vpliva in je modernizacija ceste odvisna predvsem od republiških sredstev. Poudaril je tudi, da cesta II.

reda ne sme biti ožja od 6 metrov, kar pomeni, da bi stalo v trenutnih razmerah asfaltiranje 1 km te ceste najmanj okrog 100 milijonov S din. Odbornikom je ob tej številki skoraj dobesedno zaprlo sapo. Modernizacija ceste je torej predvidena, kdaj pa bo prišla na vrsto pa vam na žalost ne moremo zagotovo povedati. Po »prleški magistrali« bo se torej najbrž še precej dolgo kadil prah. Seveda pa puške ne bi kazalo vreči v koruzo!

J. S.

Zakaj podražitev dimnikarskih storitev?

To vprašanje je bilo postavljeno na zadnji seji občinske skupščine Ptuj, nekaj dni za tem pa tudi na zboru vinogradnikov v Juršincih. Kmetje so menili, da so te storitve občutno predrage. Odgovor in obrazložitev, zakaj so cene dimnikarskim storitvam dražje, bo podan prihodnji seji občinske skupščine Ptuj.

tu v določenem poredu konkurenca vaši banki, mislim, da bi se na ta račun zmanjšalo število vlagateljev, ki varčujejo pri vaši banki?

»Na hranilno kreditno službo pri KK Ptuj nismo prav nič ljubosumni. Hranilno kreditnim odborom, ki bodo ustanovljeni oziroma se že ustanavljajo po vaseh, bomo celo strokovno pomagali. Služba bo kmetom mnogo bližja kot naša banka, kmetje pa morajo spoznati, kako nesmiselno in kako velika škoda je hraniti denar doma, čeprav samo en dan, dva ali teden dni. To je zgubljen kapital, ki ga je treba nenehno obračati in končno ne smemo pozabiti na obresti, ki jih v nogavici shranjen denar ne daje.«

J. S.

CESTA KAŽE »REBRA«

Sedaj je v rekonstrukciji cesta Ormož — Obrež. Dela na tej cesti potekajo po načrtu in upajmo, da bodo z rekonstrukcijo končali do predvidenega roka, to je do 15. oktobra letos.

Vsled zgoraj omenjene rekonstrukcije pa sedaj močno trpi cesta Središče — Salovci — Krčevina — Pavlovci, ki služi za delni obvoz. Ta cesta je do nedavnega bila še v povoljnem stanju, sedaj pa tega ne bi več mogli trditi. Tovornjaki, ki vozijo po omenjenem obvozu, so cesto tako »zdelali«, da kaže »rebra«, ali bolje povedano: ceste ne bo mogoče več uporabljati za vozila z občutljivejšo konstrukcijo, v kolikor ne bo obnovljen. Na nekaterih odsekih ima človek občutek, da se vozi po kolovozu, ne pa po makadamu. Kamenje, ki

je ob gradnji ceste bilo položeno kot osnovna plast, možna na površino tudi do 10 centimetrov visoko. Ves gramoz, ki je bil navožen v vseh letih na to osnovno plast, je sedaj vsled prevlelike teže in neprimerne hitrosti popolnoma »izginil«. Reveži, ki se morajo voziti s kolesi po taki cesti. »Po moje bi bilo najboljšje, da vsak pusti želedec doma, ker se mu bo sicer itak znižal.« mi je dejal zadnjič eden izmed tistih, ki uporabljajo to cesto.

Vsekakor pa se je lažje šaliti, kakor pa kaj storiti, sploh če ni za to sredstev. Upajmo, da bo enkrat prišel na vrsto tudi ta odsek ceste, in da se bodo »našla« sredstva za njegovo popravilo. S skupnimi močmi bomo tudi to rešili.

F. Kelemina

Premiranje telic - otipljiv pospeševalni ukrep

Podpisniki »Sporazuma o oblikovanju cen mesa in goveje živine na območju SRS« so se sporazumeli, da bodo iz tako imenovanega stabilizacijskega sklada vsako leto izplačali premijo v znesku 400 dinarjev za 60.000 pitanih goved in 20.000 plemenških telic.

O tem premiranju že gre glas po deželi, saj o njem piše dnevno časopisje. Kmečki glas pa tudi po radijskih valovih je ta vest prišla že skoraj v sleherno kmetijo. Pitano govedo in plemenske telice bodo dobile premijo iz sredstev, ki jih bodo zagotovili podpisniki »Sporazuma« in republiški proračun. Zato ne bo odveč, če o premiranju plemenskih telic spregovorimo še enkrat nekoliko podrobneje.

KAKŠEN JE NAMEN PREMIRANJA?

Nedvomno je namen tega spodbudnega ukrepa dvojen:

a) urediti tržišče s pitanim oz. klavnim govedom

b) spodbuditi rejo in obnovo črede krav, brez katere ne bi bilo mogoče urediti tržišča s klavnim govedom.

Namen premiranja plemenskih telic je torej spodbujanje k povečanju stalaža krav in obenem spodbujanje k pomlajevanju kravje črede. Vsem je bolj ali manj znana resnica, da so krave na območju Ptujja, Ormoža in Slovenske Bistrice prestarele, saj je več kakor polovica vseh krav, ki so vključene v osemenjevanje, stara več kakor šest let. Tako visok delež starih krav je tudi eden od pomembnih vzrokov nizkega dohodka iz govedoreje.

Spomnimo se samo nekaterih nevšečnosti, ki so neposredno povezane s starostjo krav:

Izkušnje in strokovna dognanja kažejo, da se stare krave težje zabrejijo; zato imajo tudi dolgo razdobje med dvema telitvama. Na tele in na novo laktacijo je treba čakati bolj dolgo, kakor pri mlajših kravah, ki se lažje zabrejijo. Težje ali lažje poškodbe vimena so pri starih kravah tudi bolj pogoste, kakor pri mladih. Znano pa je tudi dejstvo, da stare krave ne povečujejo več svojih proizvodnih zmogljivosti, temveč nasprotno se proizvodne zmogljivosti starih krav iz leta v leto zmanjšujejo.

Večina starih krav pripada po svojem poreklu še k ekstenzivnemu proizvodnemu tipu t. j. k rejli z nizko proizvodno zmogljivostjo za prirejo mesa in mleka. Tudi njihov zarod z modernimi intenzivnimi bikli, ki imajo lastnosti za veliko proizvodno zmogljivost, zaostaja za svojimi sovrstniki, ki so po-

tomci mlajših in intenzivnejših krav. Dokazuje za resničnost teh trditev vidimo (pri zadeti kmetje pa občutijo ob nižji odkupni ceni) na vsakem odkupu živine, kjer se pojavi določeno število takšnih goved, ki že od daleč kažejo, da so potomci takšnih krav, ki imajo majhne proizvodne zmogljivosti za prirejo mesa.

Neposrednih nevšečnosti, ki jim botruje starost krav je še veliko več, vendar naj bo o tem dovolj.

Poglejmo raje, kakšna je

prednost mlajših krav?

Proizvodne zmogljivosti mladih krav se po vsaki telitvi povečujejo, raje se zabrejijo in imajo krajša razdobja med dvema telitvama; to pa pomeni v enakem času več telet in več mleka.

Do mlajših krav pa pridemo le na ta način, če zredimo veliko telic, ki jih pripustimo in se po prvi telitvi in v začetnem delu laktacije odločimo o njihovi nadaljnji reji. Večje število privesnic omogoča tudi ostrejšo odbiro bodočih krav z velikimi

proizvodnimi zmogljivostmi. Prvesnice z majhno količino mleka lahko hitro presušimo, dopitamo in prodamo kot mlado pitano govedo.

Na ta način smo pridobili teleta, spitate prvesnice (zaradi majhne količine mleka) pa je mogoče vnovčiti po višji ceni, kakor stare izčrpane krave.

Tako odbrane mlade krave bodo dale večji dohodek, kakor stare. Mlade krave imajo torej veliko prednost!

Ravno zaradi tega namepravajo podpisniki prej omenjenega sporazuma in republiški proračun podpreti sorazmeroma drago vzrejo telic tudi z denarjem t. j. s 400 dinarji.

V prihodnji številki: **ALI BO VSAKA TELICA DOBILA PREMIJO?**

ZVZ PTUJ:
Dr. M. Ledinek

ŠKORCI NA SEJI SO PTUJ

Upam, da ne boste razumeli naslova tega sestavka preveč dobesedno, da so se zadnje seje občinske skupščine Ptuj, na kateri je bilo mnogo razprav o krizi našega vinogradništva, udeležili tudi škorci. Sicer pa to ne bi bilo nič čudnega, saj so ti v jeseni zelo nadležni ptiči pravi strokovnjaki za obiranje grozdja, ki ne čakajo na zadostno količino sladkorja v grozdju. S trgatvijo začnejo, čim so grozdne jagode toliko mehke, da jih lahko pospravijo v svoja zares nenasitna žrela. Pri tem ne upoštevajo nobenega zakona s področja vinogradništva, se ne ustrašijo nobenega slavnatega strašila, tudi na klopotec se kaj hitro udomačijo in jim je njegova jesenska pesem le za povečanje apetita pri pospravljanju dnevnih obrokov sladkega grozdja. Takšni so torej ti mali ptiči, ki spomladi priletijo v naše kraje, gnezdiijo v votlih deblih ali zanje posebej pripravljenih lesenih škatalah ter v naše zadovoljstvo veselo čeblijo po sadovnjakih in, ne pozabimo, uničijo tudi tone raznih ličink in drugega mrčesa.

No, toliko za uvod. Sicer sem bil nekoliko predolg in zato sedaj preidimo k stvari. Na zadnji seji občinske skupščine Ptuj je o teh nenasitnih obiralcih grozdja spregovoril odbornik Avgusta Purg. Njegovo razpravo moramo vzeti zelo resno, prav tako kot je problem tudi nakazal. Poudaril je mnogo škodofzF Poudaril je ogromno škodo, ki jo napravijo vsako jesen našemu vinogradništvu škorci. Zberejo se v ogromnih jatah in gorje vinogradu, kjer se jata spusti in dvigne naenkrat tudi nekaj deset kilogramov trdo prigranega pridelka. In kaj storiti v takem primeru? Dobro vemo, da so škorci zaščiteni, strašila in druga odvračalna sredstva pa skoraj nič ne zaležejo. Zaman je ves trud vinogradnikov, pridelek pa se iz dneva v dan zmanjšuje. Škorci so zaščiteni in pika! Najbrž pa bi moral imeti zakon, ki jim je dal to posebno pravico nedotakljivosti tudi določilo, kako ukrepati takrat, če se ta ptičji rod preveč razmnoži in povzroča ogromno škodo, kot smo temu priča iz leta v leto prav v vinogradništvu.

J. S.

zadetkom postavil končni rezultat.

V zadnjih minutah so Celjani skušali z vsemi močmi rezultat popraviti, toda čvrsta obramba in odlični vratar Kolarič so znali prednost očuvati.

Tema je bila borbena in izredno požrtvovalna ter v pravem športnem duhu. Sodnik Barun iz Maribora je tekmo vodil odlično.

anc

V Slov. Bistrici so podelili sindikalna priznanja

Zaslužena priznanja

Predsednik občinskega sindikalnega sveta Slovenska Bistrica Božo Strnad je minuli teden na posebni slovesnosti podelil diplome zaslužnim sindikalnim delavcem, ki so s svojim delom prispevali velik delež pri izvedbi programa IX. tedna bratstva in prijateljstva občin Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Ptuj, Ormož in Slovenska Bistrica. Slovesnosti so se udeležili tudi predsednik skupščine občine Slovenska Bistrica Miro Kolenko, podpredsednik Branko Vasa, sekretar občinske konference SZDL Oto Nekrep in drugi.

Bistričani so z uspehom sodelovali v IX. tednu, dokaz za to pa je tudi pokal pokrovitelja »Podravke«, ki so ga sprejeli za prvo mesto med šestimi sodelujočimi. V delavsko-športnih igrah pa so osvojili drugo mesto, takoj za občino Čakovec. Sindikalni športniki iz bistriške občine so se v tekmovalnem delu posebno dobro uvrstili v streljanju na glinaste golo in v streljanju z zračno puško, kjer so osvojili prvi mesti. Tretji so bili v rallyju in kegljanju, četrti pa v namiznem tenisu in šahu.

Predsednik komisije za medobčinsko sodelovanje Ivan Ferik je ob slovesnosti dejal: »Devete delavske športne igre so dosegle svoj namen. Sodeloval je širok krog delavcev iz neposredne proizvodnje, ki so v športnih tekmovanjih pokazali takšno vzornost in borbenost, kot jo kažemo v proizvodnji, na delovnem mestu. Cilj tekmovanja ni bil samo zmaga, temveč v prvi vrsti srečanje delavcev šestih sodelujočih občin dveh bratskih republik z željo, da bi še bolj utrdili prijateljske vezi delovnih ljudi.

Na kulturnem področju so uspešno zastopali, občino DPD Svoboda iz Slovenske

Bistrice, sindikalna godba tovarne Impol, sindikalni moški pevski zbor Impola in kvintet »Toneta Celana« iz Laporja. Vse te skupine so s svojimi kvalitativnimi programi žele velike uspehe v vseh krajih, kjer so gostovale.

Ob koncu se moramo spomniti še na naloge, ki nas čakajo kot organizatorje X. tedna bratstva in prijateljstva. Vsi skupaj moramo poskrbeti, da bo X. teden

zajel še večje število članov sindikalnih organizacij vseh sodelujočih občin. Upajmo, da se bomo lahko tudi prihodnje leto spominjali dobre organizacije in njenih uspehov.

Mislil, da to ni samo moja želja, ampak je želja nas vseh, ki smo zbrani, pa tudi mnogih drugih Bistričanov, saj bomo le s skupnimi močmi uspeli in želi uspehe.«

-d

Predsednik ObSS Božo Strnad predaja diplomu zaslužnemu sindikalnemu delavcu inž. Francu Siftu

Drava : Kladivar (Celje) 2:1

Nedeljsko sončno popoldne je privabilo na stadion Drave nad 400 gledalcev, ki so bili priča razburljivi, tipično prvenstveni tekmi.

Ekipi sta nastopili v postavah:

DRAVA: Kolarič, Planjšek I., Kranjc, Vrbančič, Korošec, Rob, Hadler, Knežević, Čeh, Planjšek V., Špehonja. **KLADIVAR:** Stancer, Černič, Štrajk, Anđelkovič (Petelina), Ferme, Kuder, Plavčak, Zavski, Priganica, Hribnik, Kampon.

Kmalu po sodnikovem žvižgu so domačini prevzeli iniciativo, toda tudi gostje so

kmalu uredili svoje vrste in oba nasprotnika sta skušala najti slabo točko v obrambi. Igra se je predvsem razvijala po sredini igrišča z redkimi streli na vrata.

Po odmoru so domačini z željo po zadetku pričeli valiti napad za napadom in v 54. minuti je Planjšek V. povedel domačine v vodstvo. Silovito streljana žoga je zadela vratnico in se odbila v mrežo.

Po tem za detku so tudi gostje pričeli ofenzivnejšo igro in v 62. minuti je Žavski izenačil. Toda Drava ni pustila in v 68. minuti se je znašel pred vrati gostov srednji krilec Vrbanec, ki je ponovno povedel in s svojim

Stanje vinogradništva v ptujski občini

Ptujska občina spada med tista jugoslovanska območja, kjer je vinogradništvo relativno najmočnejše razvito. Čeprav je vinogradniških površin 5,4 odstotka od kmetijskih površin v občini, daje v strukturi rastlinske proizvodnje okoli 10 odstotkov vrednosti skupne vrednosti proizvodnje.

Po statističnih podatkih in oceni je bilo leta 1968 v ptujski občini 1848 ha vinogradov. Od teh površin je okoli 480 ha ali 24 odstotkov v Slovenskih goricah in 1368 ha ali 76 odstotkov v Haložah. V letu 1824 je imelo to območje okoli 2300 ha vinogradov. To stanje se do leta 1955 ni bistveno zmanjšalo.

V povojnem obdobju so začeli vinogradniki z obsežnimi krčenji opešanih vinogradov in lahko rečemo, da so se v zadnjih 10 letih zmanjšale vinogradniške površine za okoli 20 do 30 ha letno. Obnove izkrčenih vinogradniških površin po drugi svetovni vojni praktično ni bilo, oziroma se je omejila na manjše izpopolnjevanje vinogradov ali podsajanje. Danes ocenjujemo, da je bilo po vojni obnovljenih skupno z družbenim sektorjem okoli 350 ha vinogradov. Kmetje po vojni svojih vinogradov skoraj niso obnavljali. KK Ptuj ima okrog 300 ha obnovljenih vinogradov, kmetje pa le 1524 ha skoraj v celoti nad 30 let starih vinogradov. Po sedanjih ocenah je nad 800 ha vinogradov starejših od 50 let. Znano je, da vinograd, star nad 30 let pri močnem izkoriščanju ne vrača vložnega dela in sredstev za proizvodnjo. To potrjujejo tudi pridelki. V zadnjih petih letih je bil povprečni pridelok v družbenem sektorju okoli 1,50 kg grozdja na trs, v kmečkih vinogradih pa povprečno le 0,40 kg grozdja na trs.

V svetu nekoč znano in upošteevano vino iz tega območja dosega še danes relativno ugodne cene na tržišču. Zaradi spremenjene tehnologije, predelovanja in kletarjenja v svetu pa vrednost kmečkega vina na organiziranem vinskem tržišču nenehno pada. Kljub izrednim naravnim pogojem, ki jih ima to območje za proizvodnjo vina, ne dosega na tržišču kmečko vino tiste cene, kot vino iz drugih manj kvalitetnih območij. Vzrok za to so izredno neugoden sestav vinogradov, zastareli in neprimeren način predelave, izredno slabo kletarjenje, ki ne dopušča primerne priprave vina za tržišče in tako ne dosega primerne cene.

Ptujsko vinogradniško območje je edino večje znamenito vinogradniško območje,

v katerem prevladujejo vinogradi z mešanico najrazličnejših nekvalitetnih vinskih sort. Domači trg, zlasti pa svetovni trg taka vina odklanja ali pa zelo nizko vrednoti ter zahteva čiste kvalitativne sorte. Sloves ptujskemu vinu so dale določene sorte (renski rizling, traminac, laški rizling, beli burgundec, šipon, sauvignon in druge) in ne mešanice sort.

Način predelave grozdja onemogoča poznejšo pripravo vina in zahtevno tržišče. Zaradi počasne in zastarele predelave in slabega izplena pri stiskanju izgubi to območje okoli 10 odstotkov mo-

šta. Barva vina, po kateri bi to območje lahko slovelo, se izgubi, počasna predelava napravi vino nečisto, grobo z nevinjskimi priokusi in napakami. Analize takih vin redno dokazujejo velike količine maslene kisline, hlapnih kislin, boekserja, grenkobe, plesni itd. . . ., ki so očiten znak neprimerne in nestrokovnega kletarjenja. Tako vina po zakonu ne morejo iti v promet, kaj šele v izvoz.

P. S. Sestavek smo povzeli iz materiala, ki sta ga pripravila za zadnjo sejo občinske skupščine Ptuj dr. inž. Jože Colnarič in inž. Ivan Skočir.

S seje občinske konference ZKS Ptuj

»Pripravljamo se na obrambo in ne na napad...«

Člani občinske konference ZKS Ptuj so namenili svojo zadnjo sejo, bila je v sredo popoldne v Narodnem domu, skoraj izključno vprašanjem organizacije vsesplošnega ljudskega odpora in nalogam komunistov, ki jih imajo na tem izredno važnem področju svoje dejavnosti. Seje se je udeležil kot gost konference Albert Jakopič, predsednik komisije za vsesplošni ljudski odpor pri CK ZK Slovenije.

Franc Tetičkovič, sekretar komiteja občinske konference ZKS Ptuj je podal obširno uvodno poročilo o pripravah na vsesplošni ljudski odpor in v njem poudaril, da je bil dosežen na tem področju v zadnjem času lep napredek. Odpirajo pa se nove naloge, katerih nosilci so družbenopolitične in delovne organizacije, društva, šole, krajevne skupnosti, kratka sleherni občan. Delovno področje, ki jih zajemajo priprave in vsesplošni ljudski odpor je torej izredno široko in kratkomalo nima mej. Če pogledamo v nekoliko ozjem občinskem merilu, se srečamo od občinske skupščine pa vse do krajevne skupnosti z organi in odbori, ki jim je priprava na vsesplošni ljudski odpor posebna skrb, ki ob dosežanih uspehih prehaja v vedno večje naloge.

Po uvodnem poročilu se je razvila o pripravah na vsesplošni ljudski odpor živahna razprava, v kateri so sodelovali Karel Zmauc, inž.

Miran Glušič, Karel Lončar, Viktor Kranjc, dr. Marko Demšar, Janko Mlakar in v sklepih besedi Albert Jakopič, ki je med drugim pohvalil odločitve občinske konference ZKS Ptuj, da je vprašanju priprav in vsesplošni ljudski odpor posvetila eno izmed svojih sej.

In kaj je v bistvu namen teh priprav, se sprašujejo mnogi občani? »Pripravljamo se za obrambo in ne na napad! V svetu so številna žarišča vojne. Geopolitični položaj Jugoslavije pa je tak, da segajo tudi v našo državo številni »apetiti«. In zato moramo biti pripravljani tudi na najhujše, česar sicer ne želimo. Situacija v svetu pa nam pripravljenost izrecno narekuje.

J. S.

14. okt. v Ptuj srečanje gostinskih in turističnih delavcev

V sredo, 14. oktobra se bodo sestali v Ptuj predstavniki gostinskih in turističnih delavcev Medžimurja, Ptuja in Ormoža. Posvetovanje organizira odbor za gostinstvo in turizem pri medobčinskem odboru sindikata delavcev storitvenih dejavnosti ptujске in ormoške občine.

Na posvetovanju bodo ugotovili, kako se uresničujejo v praksi zaključki, ki so bili sprejeti na lanskoletnem medobčinskem posvetovanju gostinskih in turističnih de-

lavcev. Posvetovanje je bilo lani oktobra v Ptuj.

Na tem srečanju bodo izmenjali delovne izkušnje, si ogledali nekatere gostinske obrate v Ptuj, obrat »Kletarstvo« Slovenske gorice in

»Petovio«. Ob tem je treba poudariti, da imajo gostinci iz območja Medžimurja zelo dobre poslovne stike in obnose z gostinstvom v naši občini.

J. S.

»PERUTNINA« JE ODPRLA V PTUJU NOVO POSLOVALNICO

Mesokombinat »Perutnina« Ptuj, obrat »Kooperacija« Hajdina, je odprla v tem tednu na Trgu svobode 5 (nasproti sodišča) v Ptuj novo poslovalnico z reprodukcijskim materialom, kmetijskimi stroji, gospodinjstvo opremo, gradbenim materialom in premogom.

Prodajalna je namenjena predvsem kmetijskim proizvajalcem, saj imajo na voljo vse vrste semen, krmlila vseh vrst, zaščitna sredstva za varstvo rastlin, umetna gnojila in delovna orodja za kmečke proizvajalce.

Pogovarjali smo se s poslovodjem Jožetom PULKOM, ki nam je povedal, da je prodajalna uspešno začela poslovati. Zanimivo in za tovrstno prodajalno koristno je tudi to, da je poslovodja kmetijski tehnik, da lahko daje kupcem — kmetovalcem potrebne strokovne nasvete.

J. S.

Smrtna nesreča med italijanskimi lovci

Lovni turizem je že na začetku zabeležil smrtni primer, ki se je pripetil v Bartolovcu blizu Varaždina.

Skupina lovcev iz Rima se je v soboto odpravila na lov. Popoldne bi zaradi dežja morali prenehati loviti. V tem trenutku je italijanski lovec Sergio Beluci zagledal zajca. Dvignil je puško in pomeril. V tem trenutku je tudi njegov prijatelj Amadeo Sebetia hotel streljati na zajca. Stopil je naprej in tako prišel pred cev prijateljeve pu-

ške, ki je ravno v tem trenutku pritisnil na petelina. Tako je strel zadel Sebetia. Bil je takoj mrtev.

Nesrečno naključje je hotelo, da je Beluci tako ubil svojega najboljšega prijatelja Sebetia.

O nesreči so obvestili družino in diplomatske predstavnike Italije. Zadevo raziskuje preiskovalni sodnik okrognega sodišča v Varaždinu. Obba lovca sta bila gosta hotela Jeruzalem v Ormožu.

jr

Seminarji za predsednike in tajnike sindikalnih organizacij

V zvezi s pripravami na občne zbornice osnovnih organizacij sindikatov v ptujski občini bodo organizirani v tem mesecu enodnevni seminarji za predsednike in tajnike osnovnih organizacij sindikatov.

Med prvimi bo 12. oktobra seminar za predsednike in tajnike osnovnih organizacij sindikatov storitvenih dejavnosti, ki se ga bo udeležil Jože Vidic, predsednik republiškega odbora sindikata storitvenih dejavnosti.

21. oktobra se bodo sestali na seminarju predsedniki in tajniki osnovnih organizacij sindikatov delavcev industrije, sindikatov gradbenih dejavnosti ter sindikatov delavcev prometa in zvez ptujске in ormoške občine.

22. oktobra bo seminar za predsednike in tajnike osnovnih organizacij delavcev kmetijstva, živilske in tobačne industrije občin Ptuj, Ormož in

Slovenska Bistrica. Na seminarju bo predaval Julij Planič, predsednik republiškega odbora omenjenega sindikata.

Na omenjenih seminarjih bodo obravnavali družbenopolitične in ekonomske cilje ter bodoče naloge slovenskih sindikatov nanašajoč se na razvoj in delo v posameznih občinah. Seminarji so namenjeni vsebinskim in kadrovskim pripravam na občne zbornice osnovnih organizacij sindikatov.

V pripravi je tudi seminar za predsednike in tajnike osnovnih organizacij sindikata delavcev družbenih dejavnosti občine Ptuj.

J. S.

Tednik, vaš list

Družji jih lepa pesem

V okviru kulturno umetniškega društva v Crešnjevcu že drugo leto uspešno deluje združeni pevski zbor Crešnjevec — Pragersko. Tesno sodelovanje med tema dvema krajema na glasbenem področju sega sicer že precej daleč nazaj, vendar so bili prvi vidnejši rezultati prikazani širšemu občinstvu v zadnjih dveh letih. Pred tem pa sta oba kraja imela svoji društvi, ki sta se vsled zmanjšanja števila članstva združili in sedaj nastopata kot celoti. Samo manjši pogled v njihovo dejavnost pa odkriva nova dejstva v prid takšnemu sodelovanju. Medtem ko jih na odru občinstvo ocenjuje kot zelo uspešne interpretatorje narodnih, umetniških in borbenih pesmi, pa nam pogled v ozadje nudi še novo podobo uspeha. Petje jih je združilo v neločljive prijatelje. Žal ugotavljamo, da je v njihovih vrstah zelo malo mladih, saj je trenutno starostno poprečje zelo visoko. Skupno v dramsko sekcijo pa spadajo med najaktivnejše v društvu. Brez strahu pa bi to lahko trdili tudi v občinskem merilu na področju amaterske dejavnosti. Društvo šteje 30 članov, vendar si bodo v naslednjih dneh prizadevali vključiti več novih članov, predvsem iz vrst

mladih.

Zadnje nedeljo (4. oktobra 1970) je združeni pevski zbor izvedel v Pragerskem svoj prvi koncert narodnih, umetniških in borbenih pesmi. Maloštevilo občinstvo (morda vsled nedovoljne reklame ali lepega vremena) so bili nad izvajanjem zbora tako navdušeni, da so morali posamezne pesmi ponavljati. To jim je bilo tudi veliko priznanje za njihovo neumorno delo tudi v času, ko je bilo na njivah in doma največ opravil, sami pa so v večernih urah namesto počivanja izbrali petje. Nastop v Pragerskem je prvi te vrste v letošnji jesenski sezoni, ko imajo v programu še več nastopov. Pričakujejo, da bodo že v naslednjih dneh nastopili s sodobnim koncertom v Framu, sodelovali pa bodo tudi na vseh pomembnejših próslovah in kulturnih prireditvah v domačem kraju.

Eden osnovnih ciljev poleg povečanja števila članov zbora je razširiti število izbranih pesmi, kar jim bo gotovo uspelo, saj so pred njimi dnevi manjše zaposlenosti na poljih in kar je še važnejše, za vse člane je petje — združevanje prijetnega s koristnim.

Viktor Horvat

Bistričani ostali v ligi

Zadnje kolo v II. republiški košarkarski ligi je bilo za mlade košarkarje Partizana iz Slovenske Bistrice odločilno. V Murski Soboti so se pomerili z domačim moštvom, ki je bilo že pred to tekmo obsojeno na izpad iz lige, Bistričanom pa bi se to lahko pripetilo, če bi zadnje srečanje izgubili. Letos jim v tekmovalstvu zares ni šlo najbolje, največ krivde pa je v tem, da niso imeli trenerja, pa tudi pogoji za delo so bili skrajno minimalni. Kljub vsemu so Bistričani zaigrali v Murski Soboti odlično in zmagali 68:57, kar jim je seveda zagotovilo nadaljnje sodelovanje v družbi klubov II. republiške lige.

Ob tem pa bi radi povedali, da bodo morali v Slovenski Bistrici pomisliti na to, da se s košarko ukvarja predvsem srednješolska mladina, ki ima zaradi šolanja v Mariboru in drugod že tako mnogo bolj težaven položaj od drugih. Žalostno bi bilo, da bi zaradi nerazumevanja razpadla še zadnja sekcija TVD Partizana. Člani košarkarske sekcije so nam povedali, da bodo sedaj, ko so končali s tekmovaljem, sklicali sestanek vseh zainteresiranih ter postavili vprašanje nadaljnega obstoja. Ni

mogoče igrati in trenirati v dresih, ki jih imajo že od samega začetka, povedati pa moramo, da bo košarka prihodnje leto v Slovenski Bistrici slavila deseto leto obstoja, občutno pa je tudi pomanjkanje ostalih rekvizitov. Povsem jasno, da v prihodnje brez trenerja ne bo šlo, resnici na ljubo pa moramo ugotovljati, da to ne bi bilo tako veliko finančno breme, posebno če pomislimo, da tekmovalci dosegajo uspehe, na katere so Bistričani lahko ponosni.

Letos jim je uspelo, da bodo že četrto leto nastopali v tekmovalstvu slovenskega ranga. Naj ob tem omenimo, da so bili v prejšnjih dveh letih bolj uspešni, saj so se obakrat potegovali za prvo mesto, obe leti pa so imeli tudi svojega trenerja. To pa je tudi popolnoma jasan dokaz, da brez strokovnega vodstva ne gre. V komentarju po prvenstvu pa moramo vsaj del prostora posvetiti igralcu Vladu Ivetiču, ki ima morda največ zaslug za uspehe svojega moštva. Velikokrat smo se lahko preprčali, da je njegovo košarkarsko znanje izredno obsežno, to pa je dokazoval v mnogih srečanjih, ki so jih Bistričani zmagovali prav po njegovi zaslugi. Se-

Na mostu čez Dravo

Srečal sem ga na mostu čez Dravo: razcapanega, umazanega, neobritega. Bil je strt, star in ves skrušen. Nisem ga vprašal po imenu, toda na obrazu mu je bilo zapisano trpljenje, zaničevanje in obup. Bilo mi je dovolj, da sem vedel to. Drugo me ni zanimalo. Prosil me je za cigareto. Dal sem mu in ko sem mu prižgal, sta se najina pogleda srečala. V tistem pogledu, ki se je zazrl vame, je bilo povedano vse. Nobena beseda ne bi imela tako globokega pomena, kot so ga imele te žalostne oči, vse solzne, umirajoče sredi zaraslega obraza tega neboljenega starca. Nikdar v življenju si nisem tako želel biti daleč od nekoga, kakor ta trenutek. Biti sam s človekom, ki mu je življenje postalo trnjeva pot, bolečina pa zapisana v sleherni gubi njegovega od starosti razoranega obraza!

Toda, tega nisem storil; obrnil sem se proč in v očesu mi je zablisкала solza. Toda ni jokalo oko, jokalo je srce ob misli, kje ima ta skrušeni mož dom, svojce in nazadnje, katera gruda mu bo dala zadnji dom. Gomilo mu bo prerasla trava, leseni nagrobnik bo strohnel, spomin po njem in po tistem, ki počiva pod njim, bo zbledel, a njegove starčevske, ugašujoče oči bodo govorile:

»Človek, ki pojdeš mimo moje gomile, ozri se nanjo in se spomni trpina, ki ga je življenje tako neusmiljeno pustilo trpeti. Bil sem brez doma, vendar sem navsezadnje le našel v svoji zemlji gorak kotichek in svoj dom!«

To resnično zgodbo sem izpisal iz svojega »dnevnika spominov« od dne 21. avgusta 1970. Mislim, da ni potrebno ničesar več dodajati, ker je v njej povedano vse. Ostanje edino vprašanje:

»Zakaj je ta človek postal revež? Po svoji ali po krivdi drugih?«

Na to vprašanje pa, žal, ne morem dati zadovoljivega odgovora.

Franček Kelemina

veda s tem nočemo zmanjšati deleža vseh ostalih tekmovalcev, ki so se trudili skozi vsi sezoni, resnica pa je, da je bil Ivetič gonilna sila moštva.

Prav bi bilo, da bi v času odmora v Slovenski Bistrici našli možnosti za nadaljnje delo, kajti prav zares bi bilo neodgovorno pustiti mlade ljudi na cedilu v trenutku, ko svojemu mestu lahko še veliko prispevajo.

Za moštvo Partizana so v minuli tekmovalni sezoni nastopali: Ivetič, Polanc, Kregar, P. Bradan, F. Bradan, J. Bradan, Krulc, Kodrič, Grum, Brumec, Homar in Zuraj.

D. Utenkar

»LES«, lesno industrijsko in trgovsko podjetje Ptuj

Rogozniška c. 2

razglašča prosto delovno mesto

ŠOFERJA OSEBNEGA AVTOMOBILA

POGOJI:

- kvalificiran voznik motornih vozil
- mehanik

Posebni pogoji: poskusno delo traja tri mesece. Kandidati bodo morali na posebni zdravniški pregled.

Osebnih dohodki po pravilniku.

Pismene ponudbe pošljite do 15. oktobra 1970 gornjemu naslovu.

GRADITEV KURILNIH NAPRAV NA TEKOČE GORIVO

Česti so primeri, da investitorji stanovanjskih, poslovnih stanovanjskih ali industrijskih objektov montirajo za ogrevanje peči na tekoče gorivo, nekateri preurejajo ogrevanje iz klasičnega trdega goriva na tekoče. Za tekoče gorivo so potrebne cisterne oziroma rezervoarji, ki morajo biti zgrajeni tako, da niso izpostavljeni nevarnosti pred nastankom požara in da ne ogrožajo varnosti okolja.

Pred zgraditvijo rezervoarja za tekoče gorivo si morajo investitorji pridobiti potrebno soglasje od pristojnega občinskega organa — inšpektorja za požarno varnost, kakor je to določeno v 7. členu temeljnega zakona o prometu vnetljivih tekočin (Uradni list SFRJ, št. 10/65). Pri vgrajevanju rezervoarjev in montaži kurilnih naprav se morajo dosledno držati določb pravilnika o spravljanju in hranjenju kurilnega olja (Uradni list SFRJ, št. 65/67).

Za izdajo soglasja je potrebno vložiti vlogo pri oddelku za inšpekcijske službe skupščine občine Ptuj. Vlogi mora biti priložena predpisana upravná taksa in mapna kopija parele, na kateri se bo gradil rezervoar.

Investitorji, ki se pri vgrajevanju rezervoarjev za kurilno olje ne bodo držali na-

vedenih predpisov, so odgovorni za prekršek po 1. točki 1. odstavka in 2. odstavka 1. člena temeljnega zakona o prometu vnetljivih tekočin in bo proti njim uveden postopek.

Občinski inšpektor za požarno varnost skupščine občine Ptuj

Ob dnevu pionirjev

Ob dnevu pionirjev, 8. september je bila na osnovi šoli Pohorski odred v Slovenski Bistrici pionirski konferenca, ki se je je udeležilo okoli 400 mladih. Pionirji so ob tej priložnosti sprejeli smernice za bodoče delo in izvedli krajši kulturni program.

Viktor Horvat

Tednik, vaš list

Zahvala

Ob smrti mojega dragega moža

PETRA SKAZA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga v tako lepem številu pospremili na njegovi zadnji poti, darovali vence in cvetje, ter izrazili sožalje.

Posebno se zahvaljujem dr. Miletu za pomoč med njegovo boleznijo. Hvala ga proštu za govor ob grobu, pevskega zbora in godbi.

Zalujoča žena Marija

Ptuj, 8. oktobra 1970.

Srečanje v vojašnici »Pohorskega bataljona« v Slovenski Bistrici

Biti moramo takšni, kot nas je vzgojila revolucija

Včeraj so pripadniki Jugoslovanske armade proslavili enega od svojih pomembnih dnevo. Bil je dan artilerije, to pa je seveda tudi vzrok, da smo pripravili reportažo, v kateri bi radi opisali vsaj delček tistega, kar mladi vojaki in njihove starešine srečujejo vsak dan. Prislunhili smo besedam komandanta vojašnice »Pohorskega bataljona« v Slovenski Bistrici Vljaka Pavloviča, starega vodnika prve klase Besima Smailagića, vodnika prve klase Todorja Kočeva in vojaka Radisava Miljkovića. Obiskali smo jih v dne, ko so se pripravljali, da bi svojemu rodu primerno proslavili praznik. Kot vedno doslej so bili pripadniki naše armade pripravljeni na prijateljske razgovore, iz katerih smo lahko razbrali največje značilnosti njihovega dela, ki je tolikokrat v ospredju, in vendar mnogim tako neznan.

Komandantova poslanica

Komandanta vojašnice »Pohorskega bataljona« podpolkovnika VLAJKA PAVLOVIČA smo zaprosili, da bi nam povedal kaj več o artilerijskih enotah. Za njegovo pripravljenost se mu najlepše zahvaljujemo.

»Pred devetindvajsetimi leti, 7. oktobra 1941 so partizani prvič neposredno ob-

Komandant vojašnice »Pohorskega bataljona« podpolkovnik Vljako Pavlovič

streljevali aerodrom v Krajevju. Tako je bil obeležen začetek novega rodu v naši vojski — artilerija. Artilerijske enote narodnoosvobodilne vojne so rasle največkrat z zaplembami orožij od okupatorjev, velikokrat v boju »prsa v prsa«. Imajo svojo slavno preteklost, s posebnim zanosom pa se spominjamo trenutkov, ko so artilerijci 3. sandžaške brigade samo z enim topom zaustavili celo kolono tankov, da bi rešili ranjence.

Tako kot vsa naša armada, je bila tudi artilerija ustvarjena na popolnoma poseben način. Do občutne krepitve je prišlo po osvoboditvi mnogih naših mest in po kapitulaciji Italije, ko so bili ustanovljeni artilerijski polki in brigade.

V povojnem obdobju je bilo pred pripadnike artilerijskih enot postavljeno mnogo novih nalog. Potrebno je bilo modernizirati z novimi tehničnimi pridobitvami, izsolati prve kadre in prilagoditi strukturo novim pogojem. Šolanje artilerijskih ka-

drov je bilo moderno organizirano. Osnovane so bile šole raznih stopenj in specialnosti. Zahvaljujoč hitri modernizaciji naše socialistične samoupravne skupnosti smo dobili najsodobnejšo opremo, ki je v praksi dokazala izredno kvaliteto. Poleg tega so bili zgrajeni novi poligoni, artilerijske vojašnice, kabineti in šole, seveda pa tudi mnogi drugi objekti, ki so potrebni za vsakdanje življenje pripadnikov naše armade.

Nadaljujemo tradicijo artilerijske narodnoosvobodilne vojne, težimo in borimo se, da bi dosegli takšne rezultate, kot smo jih v času socialistične revolucije. Biti moramo takšni, kot nas je vzgojila revolucija.

Stremeti moramo za tem, da postanemo resnični mojstri naših topov, s katerimi bi v primeru, da bi bilo treba braniti neodvisnost socialistične Jugoslavije, ob drugih rodovih naše armade uspešno izpeljali obrambne nartre.

Pomembne naloge pa lahko izvajamo edino ob naporih vseh nas, z zavestjo in disciplino z zvrhano mero volje, z vsem tistim, kar od nas pričakuje vrhovni komandant maršal Tito in vsa socialistična Jugoslavija.

Enote naše vojašnice so v minulem obdobju dosegale zelo dobre rezultate. Priznanje gre zato vsem pripadnikom — vojakom in starešinam, ki so z naporom delom upravičili zaupanje. Čaka nas veliko novih nalog, zato moramo zaupati našim izkušnjem in mladostni moči pripadnikov armade, ki so nič kolikokrat dokazali, da zmorejo tudi tisto, kar se je ne dolgo tega zdelo nemogoče.

Prepričan sem, da bo sedanja generacija vojakov dosegla takšne rezultate, kot so jih njihovi predhodniki in morda celo boljše.

V to nas obvezuje bogata tradicija artilerijske narodnoosvobodilne vojne, ki so zaorali prve brazde. To dolgujemo velikemu spominu in vsej skupnosti jugoslovanskih narodov.»

Vso noč, dolgo in hladno zimsko noč

Ena generacija vojakov je marca položila najtežji izpit: vso noč so mladeniči v koloni topniške divizije korakali

Besim Smailagić

po novozapadlem snegu na čelu kolone artilerijcev. Vso noč, dolgo in hladno zimsko noč, da bi prišli na položaje, ki so bili oddaljeni vsega šestnajst kilometrov.

To je bila generacija šolanih artilerijcev iz topniške divizije podpolkovnika Vljaka Pavloviča.

In šele pred tremi meseci so prišli, da bi zamenjali tovariše, ki so del dolžnosti domovini opravili. Pa so prekosili sami sebe. Top, ki se jim je v začetku zdel tako neznan, jim je postal prijatelj, postal je njihov. Vaje in zopet vaje so pripomogle, da streljanje zmorejo v pičlih šestih minutah, čeprav je norma kar osemnajst minut. V dvajsetih minutah je divizija pripravljena.

V pogojih, kot jih rojeva vojna, je divizija preizkusila večino v noči, ko so topovi na makadamskih cestah postali samo senca.

In prišli so na položaje. Od samega začetka za »uzbuno« pa do cilja v zaščitnih maskah! Čeprav komandant divizije podpolkovnik Vljako Pavlovič nerad govori o enotah mora priznati: najboljša je bila topniška enota poročnika Radomira Turoviča. Z zadovoljstvom govori o streljanju na cilje v zraku, o tistih, ki so upravljali protiletalske mitraljeze, čeprav nimajo »profesionalnih« protiletalcev. Komandant govori z zadovoljstvom na obrazu o mladih starešinah, vodnikih Miroljubu Ilču in Sretku Laloviču, ki sta »sveža« prišla iz šolskih klopi in z us-

pehom vodila enote na prvem maršu.

Komandant pa ne pozablja tudi na topniške oddelke in njihove komandirje. Govori o oddelku deseterja Petra Petroviča, pri tem pa misli tudi na vse ostale, ki s toliko nežnosti in smelosti upravljajo in negujejo svoje tope. Besedo dve »podari« ljudem, ki skrbijo za brezhibnost celotne »tehnike«, omenja vodnika Gradimira Milivojeviča, ki do takrat še nikoli ni videl nekaterih vozil, pa je kljub temu našel in odpravil nastopake.

Takšna je ta divizija.

Kot mnoge druge.

Uči se, opravlja vaje in trdo dela.

Neka generacija je položila težak izpit. Vso noč je prebijala zamete na poti, premagovala novi sneg, pomešan z dežjem.

Mnogi iz te generacije so odslužili svoj rok in odšli na svoje domove, kjer bodo prav gotovo velikokrat pripovedovali o tem maršu in dogodkih.

Zamenjali so jih mlajši, ki pa so že pripravljeni na težke naloge. Premagovali bodo norme, kajti to je del njihovega vsakdanjega urjenja, vsakdanjega življenja.

O fantu, ki je pri vojakih »šef«

Naslednji obisk je bil namenjen vojaku Radisavu Miljkoviču, ki ga mnogi Bistričani srečujejo vsak dan v domu JLA. Skoraj bi lahko rekli, da je alfa in omega doma, ali še bolje: »prva zveza« za sodelovanje z Bistričani. Radisav namreč vsak dan »dežura« na kegljišču, čeprav seveda to ni njegovo edino delo. Na skrbi ima tudi televizijsko sobo, kjer lahko vsakdo pokuka na ekran ali pa prebira časopise, ki jih je kar zajeten kup.

Velikokrat prej sva se že srečala, pač takrat, ko me je športna žilica zanesla na kegljišče. Zanimalo me je, pri kakšnem opravilu ga bom zalotil v dopoldanskem času. Dvomi so bili kaj hitro potešeni, kajti ob mojem prihodu si je dajal Radisav opravkov s čiščenjem steze. Vse je treba pripraviti, da pridejo proti večeru obiskovalci v čist prostor, čeprav velikokrat iz njega potem naredijo pravi kaos. Je pač tako. Obiskovalci so največkrat mladi ljudje in kdo bi mislil, da bo Radisav naslednje dopoldne prebil ob odpravljanju nereda, ki so ga pustili za sabo? Pa tudi zameri jim ne. Pravi, da je njihovo obnašanje še vedno v mejah dovoljenega. Kadar pa se kdo le malce preveč spozabi, pač sledi pot na hladno. In še enkrat mi je povedal, da se to pripeti zares zelo redko.

Radisav je po poklicu delavec iz Semč pri Nišu. Dobrih sedem mesecev je minilo, ko so ga iz enote poslali v dom JLA. Nekam prikrito mi je povedal, da na to mesto pošljejo samo najboljše vo-

jake, kot da si tega ne bi mogel misliti, kajti zares ni vseeno, kdo opravlja to pomembno dolžnost.

Z večino obiskovalcev se je kmalu spoprijateljil, seveda pa pozna tudi vse stalne goste, to pa je skoraj vsa bistriška mladež. Tu in tam se tudi pripeti, da kdo »pozabi« plačati svoj dolg in jo pobriše skozi vrata, toda Radisav si zaradi tega ne bel glave. Dobro ve, da bo pobih že naslednjega dne pricapljal nazaj in če ne bo imel denarja za plačilo, bo pač postavljal keglje.

Nekajkrat je bilo na kegljišču tudi tekmovanje, pa kaj ko steza ni najboljša. Moj sogovornik mi je zatrdil, pa tudi sam sem se lahko velikokrat prepričal, da so nekateri pravi mojstri in je zares škoda, da v Bistrici nimajo kluba.

Sprehodila sta se še naokrog po domu in menda ni potrebno posebno zatrjevati, kakšen red vlada. Mimogrede mi je Radisav zaupal to, da ima na skrbi tudi plesno dvorano, v pomoč pa mu priskočijo tudi drugi. To poslednje je dodal, ko sem ga malce nejeverno pogledal, saj je tista dvorana kar nekam prevelika, da bi ji bil kos en sam.

Moral sem se odpraviti. Seveda nisem mogel oditi brez obljube, da bom poskrbel za fotografije, ki ga bodo še dolga leta spominjale na dni, ko je daleč stran od rodnega mesta našel nove prijatelje in z njimi živel v vojašnici pa tudi na kegljišču, kjer je bil »glavni šef«.

Ekonomika pa še vse kaj drugega

Besima Smailagića lahko velikokrat srečate v Slovenski Bistrici. Posebno dobro so mu znane poti, po katerih je potrebno iskati živež. Kako jih tudi ne bi? Po skoraj dvajsetih letih je postal star intendantski maček. Torej navdse pomembna in spošto-

Radisav Miljković

vana dolžnost. Spoštovana ne samo zaradi tega položaja, do katerega imajo vojaki že od nekdaj prav poseben odnos, (Konec na 12. strani)

Biti moramo takšni, kot nas je . . .

(Nadaljevanje z 11. strani)

temveč tudi zaradi njega samega, ki morda bolj kot mnogi drugi svojemu delu daje prvenstven pomen.

Na ramenih nosi štiri rumene trake, torej je stari vodnik prve klase. Prav zares bi ne mogel človek mimo opisa njegove podobe. Izza naočnikov in košatih brk se skriva nasmeh, ki pritegne tudi najbolj nezainteresirane opazovalca. Vredno pa je prisluhniti tudi njegovim besedam, ki niso nikoli prazne, nikoli niso govoričenje. Pove kolikor povedati ima in prepričan je, da je vsa stvar s tem rešena.

Kajpada me je zanimalo, kako je »zašel« med intendante. Takole mi je povedal: »Leta 1949 je bilo. Povedali so mi, da je »prvi človek« za prehrano zbolel. Problem je bil velik, pa so predlagali, da vsaj začasno prevzamem njegov posel. Sicer pa sem bil vezist. Potem se je čas odmikal in vse bolj jasno je postalo, da je moja »prekvalifikacija« dokončna. Nisem razmišljal kdo ve kaj. Jasno je bilo, da je bila to naloga, ki jo je bilo treba izpolniti. V takih trenutkih pa nikoli nisem kolebal. Čas je prinesel svoje, po skoraj dvajsetih letih pa še vedno opravljam to delo. Ne bi bilo prav, če bi rekel, da je bilo že kar od začetka vse v najlepšem redu. Veliko sem se moral naučiti, delati, vendar mi nikoli ni bilo preveč. V Slovenski Bistrici sem šesto leto, več kot dovolj, da postanem domač, čeprav se vozim vsak dan v službo iz Maribora.«

Potem sva se zagovorila o načinu prehrane, kalorijah in še marsičem. Ne dolgo tega so v bistriški vojašnici modernizirali jedilnico, ki sedaj »posluje« po sistemu samopostrežbe. S tem pa še ni bilo vse opravljeno. Dokončno bo treba urediti še kuhinjo, v katero je že prodrla modernizacija. Ko bo vse nared, bodo imeli vojaki na izbiro tri vrste hrane . . .

Ob dnevu artilerije pa so pripadniki JLA privedli v domu JLA tovariški večer, na katerem sem se zares lahko prepričal, da je Besim pravi kumpelč. Odeveč bi bilo govoriti, da je dobršen del priprav padel nanj. Mojstrsko je pripravil pečene odojke, ki so bili prava poslastica. Poleg tega pa sem lahko spoznal, da ima tudi mnoge druge sposobnosti. Pripravil je namreč program, ki je navdušil vse udeležence, ob mnogih mizah pa sem slišal pohvale, da tako veselo doslej še nikoli ni bilo.

Takšen je torej človek, ki pogosto rad zatrdi, da je delo tista gonilna sila, ki mu omogoča ne samo obstoj, temveč tudi lastno zadovoljstvo. Svoje bogate izkušnje prenaša mlajšim rodovom, prepričan pa sem, da ni vojaka, katerega je s hrano oskrboval Besim, da se ne bi

velikokrat spominjal svojega brkatega intendanta, ki je vselej imel pripravljeno dobro, včasih, če je bilo potrebno, pa tudi trdo besedo. Takšnega starešino ni težko vzljubiti. Zaupanje pa je treba izpolnjevati z delom, ki Besimu nikoli ni bilo muka, temveč dolžnost in veselje.

Kako se je Makedonec vživel pri nas

Prav zanimivo je bilo prisluhniti Todoru Kočevu, mlmogrede, prijatelji v Bistrici ga kličejo kar Tošo, ki je pri nepolnih petnajstih letih zapustil rodno vas Josifovo pri Titovem Velesu. Takrat se je

Todor Kočev

namreč bil odločil, da bo oblekel uniformo kot kadet šole v Ljubljani. Mladeniču tako dolga pot od doma ni bila najbolj pri srcu. Znašel se je v osrčju Slovenije, v kraju, ki so govorili ljudje takrat njemu nerazumljiv jezik. Povedal mi je, da se še sam ni zavedal, ko je že razumel slovenske prijatelje in tu in tam rekel tudi kakšno »našo«. Po enem letu šolanja pa se je preselil in nadaljeval v Beogradu. Kmalu je bilo šolskih dni konec. Postal je vodnik in zaprosil je, da bi služboval v kraju, ki bi ne bil preveč oddaljen od rodnega. No, življenje se je zasukalo drugače in želje so se razblinile. Prišel je v Slovensko Bistrico. Ni razmišljal o tem kako daleč od doma je. Sprijel se je z delom, ki je bilo kmalu kronano z uspehi. Tošo je spoštovan med starešinami in prav tako med vojaki. To si je prislužil z znanjem in z delom med mladimi vojaki. Vendar se ni zadovoljil samo s tem. V Slovenski Bistrici se je vživel in kmalu so bile želje, da bi služboval kje v bližini domačega kraja, le še daljna preteklost.

Mnogi Bistričani dobro vedo, kakšen tovariš je. Pošebno dobro se tega zavedajo prijatelji iz nogometnega kluba Osankarice, s katerimi se teden za tednom bori za

ugled mesta na športnem področju. Pa tudi to ni njegovo edino udejstvanje. Bil je tudi član komiteja ZMS, potem pa je odšel na službovanje v Ljubljano. Življenje pa je en sam velik krog. Ponočno se je vrnil v Bistrico, kjer je z ženo Mišo ustvaril družino in še bolj »pognal« korenine v našem kraju.

Dolgo sva se pogovarjala in beseda je nanesla tudi na velik problem mladih družin, ki ga bo slej ko prej potrebno temeljito preučiti.

Kot mnogi drugi mladi zakonci tudi moj sogovornik in njegova žena nimata stanovanja. Težko je ustvarjati in vzgojiti družino v takšnih okoliščinah. Prav zares bi o teh problemih morali voditi več računov.

Pa sva se povrnila spet k delu, ki ga vsak dan opravlja. Vezist je, telegrafist, upravlja s teleprinterjem, delovno mesto v Slovenski Bistrici pa mu je omogočilo tudi, da se spoprime s šifroteleprinterstvom. Ne skriva zadovoljstva, da ima priložnost delati v okolju, ki mu omogoča nenehno izpolnjevanje, pa tudi upoštevanje njegov delež pri najrazličnejših izboljšavah. Zadovoljen je, zadovoljni pa so tudi tisti, ki jim po dolžnosti odgovarja. Tega mi seveda ni povedal sam, temveč so spregovorili njegovi tovariši in predpostavljeni, ki cenijo mladega strokovnjaka.

Pripravil D. Utenkar

VAŽEN ŠOLSKO ZGODOVINSKI ZBORNIK PRED IZIDOM

Lani je minilo 100 let, od kar je bila na Slovenskem uvedena 8-letna šolska obveznost za vse slovenske otroke. V znamenje te stoletnice je slovenski šolski muzej v Ljubljani pripravil in založil zbornik OSNOVNA ŠOLA NA SLOVENSLEM 1869—1969, ki so ga uredili dr. Vlado Schmidt, dr. Vasilij Melik in France Ostanek. Obsegal bo blizu 700 strani formata 14X 20,5.

V zborniku sodeluje nad 15 pėdagoških delavcev, ki so po zgodovinskih virih obdelali posamezna področja iz razvoja slovenske šole v zadnjih 100 letih. V tem delu bo prvič pri nas kritično obravnavano važno obdobje iz slovenske šolske zgodovine, ki je prineslo našemu narodu poleg določenih brd-kostil tudi razveseljen napredok v našem obveznem šolstvu, zlasti po l. 1918. V tem stoletnem razvoju so tudi učitelji in slovenski župani prispevali precejšen delež, da so se nekdajne dvojezične slovensko-nemške šole postopno spreminjale v prave slovenske vzgojno učne zavode.

V prvem delu zbornika so tile prispevki:

dr. V. Melik: Slovenci in šolska zakonodaja pred 100

leti; dr. V. Schmidt: Osnovna šola in osnovnošolska zakonodaja pred 100 leti;

dr. J. Sagadin: Kvantitativna analiza razvoja osnovnega šolstva v razdobju 1870 do 1941;

L. Ude: Zgodovina slovenskega pouka na koroških osnovnih šolah;

D. Pahor: Pregled razvoja osnovnega šolstva na zahodnem robu slovenskega ozemlja;

dr. F. Strmčnik: Razvoj izobraževanja osnovnošolskega učiteljstva na Slovenskem v obdobju od l. 1869 do razpada Avstro-Ogrske.

V drugem delu zbornika pa avtorji obravnavajo razvoj pouka posameznih učnih predmetov ter ga ovrednotijo do današnjih dni. Svoje razprave s tega področja so prispevali: Albert Zerjav, Alfonz Kopriva, Venčeslav Čopič, Janez Tomšič, Drago Stepišnik, Venčeslav Winkler, France Ostanek in Anica Dolanc.

Nujno je, da postanejo naše osnovne šole (kakor tudi posamezniki) prednaročniki tega zbornika, iz katerega se bo dalo zajemati tudi precej snovi za šolski zgodovinski pouk, ki je doslej razvoj šolstva pri nas premalo upošteval. V prednaročilo bo cena knjigi 70 din, pozneje povišja. Ker je naklada tako obsežnega dela omejena (malo nad tisoč izvodov) je treba do novembra t. l. pohiteti z naročili na naslov: Slovenski šolski muzej, Ljubljana, Poljanska c. 28 (žiro račun 501-3-14). -er-

Delavski svet stanovanjsko-komunalnega podjetja Ormož razpisuje na podlagi 11. člena zakona o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 42-218/66) v zvezi 7. člena odloka o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča v občini Ormož (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 1-5/68)

JAVNI NATEČAJ

za oddajo stavbnega zemljišča parc. št. 546/8, 546/9, 546/11, 546/12, 546/14, 546/15, 546/16, 546/17, 546/18, 546/19, 547/19, 547/22, 547/23, 547/24, 547/25, 547/31, 547/34, 547/37 in 548/9 k. o. Ormož, ob kopaljšču v Ormožu, je predvideno za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš.

Izključna cena za zemljišče je 4.— din za 1 kvadratni meter.

Najboljši ponudniki morajo trpeti vse stroške izgradnje komunalnih naprav (to je vodovodno in električno omrežje s priključki, kanalizacijo ter dovodne ceste).

Rok za plačilo odškodnine je 8 dni po prejemu odločbe o uporabi stavbnega zemljišča, oziroma po podpisu pogodbe.

Glede na izpolnjevanje obveznosti izgradnje komunalnih naprav mora najugodnejši ponudnik skleniti s stanovanjsko komunalnim podjetjem Ormož posebno pogodbo pred vročitvijo odločbe o dodelitvi zemljišča.

Za pričetek gradnje je rok 6 mesecev od pravnomosti odločbe o dodelitvi zemljišča, za dokončanje po 3. letu od začetka gradnje.

Javni natečaj je usten in bo v četrtek, dne 22. oktobra 1970, ob 9. uri v prostorih stanovanjsko komunalnega podjetja Ormož, Mestni trg št. 9 a.

Udeleženci natečaja so dolžni pred pričetkom javnega natečaja plačati pri stanovanjsko komunalnem podjetju Ormož varščino v višini 10% od izključne cene.

Vsa pojasnila v zvezi z razpisom so na razpolago v upravi stanovanjsko komunalnega podjetja Ormož, vsak dan od 8. do 12. ure.

DELAVSKI SVET
STANOVANJSKO-KOMUNALNEGA
PODJETJA ORMOŽ

Ljutomer : Drava 17:19

Rokometiški so v gosteh osvojili dve točki, saj so v Ljutomeru premagali mladi in neizkušeno ekipo. Rezultat bi bil lahko nedvomno višji, če Drava ne bi spet z igrala dveh zelo različnih polčasov: prizadavnega in požrtvovalnega v prvem delu ter neresnega v nadaljevanju.

Tekmo je odlično vodil Šraj iz Beltincev.

Gole so dosegli za Dravo: Kovač 7, Križe 5, Gramc 2, 4, Jurkovič 2, Bezjak 1, za Ljutomer: Topolinjek 7, Skrget 4, Feguš 3, Marjanovič 2, Zmauc 1 gol.

Drava : Slovenj Gradec, mladinci 11:21

Mladinci Drave so morali kloniti pred mnogo bolj športno nasprotnikom, ki je prikazal prav dopadljiv roket. Domačinom primanjkuje igralcev — mladincev, da bi lahko sestavili ekipo, ki bi dostojno zastopala naše mesto.

Uspešni so bili za Dravo Skok 6, Plamberger in Vrabč 2, Majnik 1; za goste pa Beliš in Fajšman 6, Barl 5, Marko 3, Hapečnik 2 gola.

Sodil je prav dobro Gramc iz Maribora.

Rezervirano za Lujzeka

Dober den drogi Prleki no vsa rezervirana zlohta z moga rezerviranega kota!

Prejšnji teden sen van pisa, ke se od same žalosti, ke nemren jobolk nikan odati, no od šmarničnega veselja pa ves glos okoli voglof auf-biks deren, gnes pa van moren povedati, ke me je toti auf-biks skoro v večno pohrustaje sprava. Saj vete vena, kak gre tota zadeva v Prlekiji: enkrat na ves glos, enkrat pa po tihen se zde-reš auf-biks, tretjič pa je no-vadno že tak, ke samo na ši-roko gobec odpreš, — zdre-ti se več nemreš, saj je kokš-na listnata ročica ali brano-vlek boj nogel, ke ti aparat za gučaje doj zadela. No, ne-ke tokega se je zgodilo tudi meni. Preštima sen, ke mi poleg tistih provih škorcov, ki po lufti lečejo, hodijo v go-rico zobat tudi kršteni škor-ci, ven ke jih je dosti tudi med vami. Odprovin se ti jas večer v gorico, da me ne bi zeblo sen si vzeja krese malo kočje sline no seveda za obrambo no napad en vredik gorični kolek. Vena še neje bila vura ob desetih ponoči pa sen že začuja, kak je na drugi stroni gorice neke zašumotalo. Malo po štirih malo po dveh sen začuja čista po vojaško puzati na drugi kuncec gorice. Tema je bila kak v roli, nič ne čujen no nikoga ne vidin. Naenkrat začne iti neke naravnoč prta meni. Stisna sen gorični kolek tak, ke je vena voda zje-ga pritekla pa čaka. Aha, smo že fkup. Vidin dve postovi, ki kumer tri metre fkraj od mene trgata moje celoletne žuje. Skočin v luft no za-mohnen glih tak kak gdo je Jurčičof Krjavelj preseka hujdiča na polovico. Palo je po trden to sen preštima, glih tak pa sen preštima, gdo je nekaj sekund za ten go-rični kolek poboža tudi me-ne. Če glih bla trda tema, sen naenkrat zagledna fse zvez-de na nebi, fse prleške bre-de na nebi, fse šterntolski rol, ki se je ziba tan daleč na Drav-se je ziba tan daleč na Drav-sken polji. Kumer sen priša k sebi, tak sen ba omočičen. Moja nočna beroča sta seveda zginola v temo. Krez en cajt sen čuja, kak sta po cesti odbrnela dvo mopeđa. Huj-diča sta bila motorizirana. Vidite, tak se človeki zgodi v jegovi lostni gorici. Zaj pa v rečte, če je to pravica. Člo-vek celo leto dela, te pa ti pridejo nekšni razbojniki, ki ti čejo naravnoč povedano požreti tvoj švic na trdo de-lo. Po pravici povedano je v našen kmetijstvi tokih stri-cof iz leta v leto več.

PIŠE FRANČEK IZPOD HOLOZ SPOŠTOVONI LUJS!

Veš tudi jas, ki sen tan pod Halozami duma, ti moren

neke povedati. Nemo ti pisa o naših kmečkih križih no težovah, saj toga zodje cajte niše neče preveč poslušati pač pa mo ti napisa, kak se naši peciklisti na cesti obnošajo. Veš tudi iz našega kraja je dosti tokih, ki se vozijo v mesto krüh služit. Za avte seveda nega penez, pa je pač treba vsoki den pecikl med noge djeti no se v mesto pelati. No, to seveda neje nič hujdega, če bi bija pri ten kokšen red no spoštovaje prometnih predpisov. Pa veš kak ti to gre, glih tak kak, če kmet krave po cesti na pašo žene. Po tri-je no po štirje se ti pelajo navštric no postovlajo na kokko svoja življeja drugih udeležencof prometa. Pri ten tudi opozorila miličnikof nič ne zaležejo. Dikline se med potji pogovorjajo, kak je ke-rra kerega pod odejo spistila, pubeci pa glih tak, kak je bilo na veselici ali pa pri kokšni Miciki. Pri ten seveda pozobijo, ke so na cesti.

Naj ti poven še to, ke sen to že večkrat preštima na Zagrebški cesti. Če kerega o-pozoriš na neprevidno vožjo, ti jezik pokože ali pa celo zagrozi, ke de te prerūka.

Tejko ti naj bo tebi no vsen kolesoron, ki se tak po pastirsko po cesti vozijo.

Lepo te podrovlja Franček izpod Haloz.

POZDROVLENI FRANČEK!

Vidin, ke se tudi ti na moj güč vun razmiš. Lepo bi se mi zdelo, če bi mi enkrat ne-ke v čista halošken narečji

napisa. Ven, ke bi bili toga naši vrli Haložani še posebej veseli. Veš, jas sen hoda samo v prleške šole pa se na haloško nareče boj malo vün zastopin.

Srečno, no bote lepo pozdrovleni! Vaš vdoni ponižni prleški Lujs.

Drava : Celje, članice 3:9

Domačinke so danes imele za nasprotnika zelo močno ekipo Celja, ki je prikazala dopadljiv rokomet. Predvsem hitra in odlična igra v napadu ter čvrsta obramba niso dovolila presenečenj. Domačinke niso imele svojega dneva, vse preveč so grešile v obrambi, v napadu pa so premalo streljale ali izgubljale žogo.

Gole so dosegle za Celje: Hudnik 4, Pavlovič 3, Lupše 2; za Dravo: Zorko, Hojnik in Kranjc po 1 gol.

Sodil je prav dobro Game iz Maribora.

Šah

Ptuj : Zagorje 4,5:3,5

V nedeljo so pričeli svoje tekmovanje tudi šahisti, ki letos tekmujejo v II. slovenski ligi — vzohd. Zraven njih nastopajo v tem tekmovanju še Lendava, Ljutomer, Slovenska Bistrica in Velenje.

Izidi prvega srečanja so naslednji: Podkrajšek:Cvetko 1:0, Bohak:Zornik 0,5:0,5, Majcenovič:Rijavec 1:0, Fijan: Bajole 0:1, Šeruga:Poznič 0,5:0,5, Škarja:Kerin 0,5:0,5, Sedlašek:Anžur 0:1, Zafoštnik:Drnovšek 1:0.

Tekmovanje je bilo v prostorih hotela Poetovlo, dobro organizirano. anc

Osankarica : Dravinja Vaše zdravje 0:3

Se eno nedeljo so bistriški nogometaši ostali praznih rok. Čeprav so mnogi upravičeno pričakovali, da bodo po treh zaporednih dobrih igrah to pot pobrali ves izkupiček, so se dogodki na igrišču zasukali v isto smer, ki ni nič kaj prijetna za domače ljubitelje nogometa. Povedati moramo, da je zmaga nogometašev iz Slovenskih Konjic zares zaslužena, čeprav so dosegli vse tri gole po grobih napakah domače obrambe in to pot izredno nezanesljivega vratarja Kotarja.

Samo v prvih minutah so Bistričani pokazali vsaj željo, to pa je skoraj tudi bilo vse. Ko so Konjičani dosegli prvi zadetek, so bili Bistričani kot razbita vojska, zato pa so v nadaljevanju prejeli še dva zadetka, ki sta »zapečatila« njihovo usodo.

Srečanje, ki si ga je ogledalo okoli 300 gledalcev je dobro vodil sodnik Ščurič iz Kidričevega. Osankarica pa je igrala v naslednji postavi: Kotar, Stegne, Tkavc, Vasič, M. Golob, Kočevje, V. Golob, Pristovnik, Topič (Ker), Zelenič in Čolič.

Prihaja čas prehladov

Leta 1969 so v institutu za raziskovanje virusnih obolenj v Salissburyju v Angliji odkrili virus, ki povzroča prehlad. Dvanajsti dan po vdoru virusa v organizem začne ustvarjati telo protitelesa. Ta protitelesa pri ponovnem vdoru virusov nastopijo proti njim ter jih nevtralizirajo, torej ubranijo organizem pred boleznijo. Ta ugotovitev je napotila angleške raziskovalce k misli, da se organizem sam upira in bori proti virusni infekciji. Izid tega boja je odvisen od življenjske moči virusov ter obrambnih moči organizma. Angleške virusologe je motilo le vsakdanje ugotavljanje v ambulantah: ljudje, ki so preboleli prehlad, so po krajšem ali daljšem času ponovno zboleli. Zaključek je bil, da imuniteta po prebolelem prehladu ni zanesljiva.

Nagnjenost organizma k prehladnim obolenjem nedvomno obstaja. Lahko je prirojena ali pridobljena.

Starost bolnika ni pomembna, ker se lahko prehladi vsak človek, mlad ali star. Statistike kažejo, da ženske zbolijo pogosteje kakor moški.

Protii pridobljeni nagnjenosti k prehladu se lahko človek uspešno bori tako, da povečuje svojo odpornost proti infekciji. Telo je treba okrepiti z vsakdanjim prhanjem z mrzlo vodo ali z masažo z mokro frotirko. Kakor dolgo dopušča vreme je treba spati pri odprtem oknu. Vsako jutro je treba malo potelodati in pri tem globoko dihati. Morski zrak in sonce povečujejo odpornost organizma proti boleznim gornjih dihalnih poti. Izkušnje iz ambulant govore o tem, da so ljudje, ki so pogosto prehlajeni. Nahod dobijo poleti in pozimi, spomladi in jeseni. Zakaj?

Pri ukrivljeni srednji nosni steni ali pri polipih v nosu je pogost nahod. Podobno je pri otrocih s povečanimi mandlji. Kronično obolenje sinusov je pogost vzrok za pojav nahoda. Moški zmanjšujejo svojo odpornost proti nahodu z uživanjem alkohola in s kajenjem. Tudi nepravilno oblačenje je velikega pomena za obolenje, če ne ustreza vremenskim razmeram.

Velikega pomena glede možnosti za obolenje je tudi izčrpanost organizma, kakor tudi neredna in nezadostna prehrana. Nehigijenični pogoji v stanovanju (vlaga!) so že od zdavnaj znani kot pomemben dejavnik pri prehladu.

Dr. JV

Razstniki vezanih dinarskih in deviznih računov!

XXI. nagradno žrebanje in KREDITNI BANKI PTUJ pri KREDITNI BANKI MARIBOR bo v začetku novembra 1970

Pri nagradnem žrebanju sodelujejo vlagatelji dinarskih in deviznih prihrankov, ki so že ali bodo do 31. oktobra 1970 vezali svoje vloge od 1000 din naprej nad eno leto

TAJNOST VLOG ZAJAMČENA!

Za vsakih 1000 dinarjev vezane vloge posebna žrebna številka!

2 osebna avtomobila in 180 drugih bogatih dobitkov

čaka na srečne vlagatelje

KREDITNA BANKA PTUJ
Lackova 5
z ekspozituro Kidričevo

KREDITNA BANKA MARIBOR
osrednja poslov. enota
Cafova 7 in ekspoziture:
mestna hranilnica Maribor,
Maribor-Tabor, Gornja
Radgona, Lenart, Ormož,
Ruše in posl. šentilj (na moji)

